

Київський національний університет культури і мистецтв

КАФЕДРА МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Силабус освітньої компоненти

Назва компоненти: **Міжнародні комунікації**

Рівень вищої освіти: **другий (магістерський)**

Спеціальність: **061 Журналістика**

Освітньо-професійна програма: **Журналістика**

Сторінка компоненти в Moodle:

<https://elearn.knukim.edu.ua/course/view.php?id=3746>

Сторінка компоненти в електронній бібліотеці:

<http://91.217.179.170:9100/libr/DocSearchForm>

Кількість кредитів ECTS: **3**

Форма семестрового контролю: **залік**

Викладач: **Безсмертний Роман Петрович**, кандидат політичних наук,
доцентз/н (лекції, підсумковий контроль)

Опис освітньої компоненти

«Міжнародні комунікації» є *обов'язковою* освітньою компонентою загальної підготовки навчального плану, яка сприяє підготовці фахівців у сфері дипломатії та міжнародних відносин.

Мета: надання здобувачам теоретично-систематизованих та емпірично обґрунтованих знань про функціонування міжнародних політичних комунікацій, зокрема розкрити інформаційно-комунікаційну природу політичної діяльності, політичні функції ЗМІ у демократичних державах, основні підходи до аналізу відносин між політикою і мас-медіа, а також акцентувати увагу на своєрідності технологій політичних комунікацій та методах їх аналізу.

Курс «Міжнародні комунікації» направлений на засвоєння здобувачами основ міжнародних комунікацій, а також оволодіння практичними навиками застосування базових технік й технічних засобів забезпечення інформаційної безпеки держави. Курс відображає особливості міжнародної політичної комунікації як професійної діяльності та прикладної компоненти. Паралельно піднімає важливі питання, які стосуються інформаційного лобізму, інформаційного тероризму, інформаційних війн й технічних засобів забезпечення інформаційної безпеки держави на міжнародному рівні.

Завдання: навчити майбутніх фахівців з'ясовувати та аналізувати причинно-наслідкові зв'язки між політикою і мас-медіа, використовуючи у практичній діяльності сукупність знань, професійних прийомів і методів міжнародних

політичних комунікацій, які впливають на формування картини політичного світу в міжнародній сфері.

Основні результати навчання та компетентності, відповідно стандарту вищої освіти та освітньої програми

У результаті вивчення освітньої компоненти здобувачі вищої освіти повинні набути такі **програмні компетентності**:

Загальні:

- ЗК05. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.
- ЗК06. Здатність приймати обґрунтовані рішення.
- ЗК08. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня.

Спеціальні:

- СК02. Здатність критично осмислювати проблеми у сфері журналістики та дотичні до них міждисциплінарні проблеми.
- СК03. Здатність приймати ефективні рішення у сфері журналістики.
- СК06. Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі журналістики у широких та/або мультидисциплінарних контекстах, за умов неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.

Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання:

- РН02. Аналізувати та оцінювати потенційний вплив розвитку технологій на сучасний стан та розвиток журналістики.
- РН07. Дискутувати зі складних комунікаційних проблем, пропонувати і обґрунтовувати варіанти їх розв'язання.
- РН09. Проводити порівняльний аналіз законодавчої бази та діяльності окремих медіаінституцій України та країн Європейського Союзу.

Передумови вивчення освітньої компоненти

Передумовою вивчення освітньої компоненти «Міжнародні комунікації» є загальні та фахові знання, отримані на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти.

Тематичний план освітньої компоненти

Розділ 1. Зміст та специфіка міжнародних комунікацій

Тема 1.1. Комунікації та їх роль у міжнародних відносинах.

Тема 1.2. Комунікації: їх специфіка та функції.

Тема 1.3. Сучасні теорії та концепції міжнародної комунікації.

Тема 1.4. Основні моделі міжнародних комунікацій.

Тема 1.5. Методи комунікативного аналізу.

Тема 1.6. Комунікативні дискурси.

Тема 1.7. Інформаційно-комунікативні міжнародні системи.

Розділ 2. Формування практичних знань в сфері міжнародних комунікацій

Тема 2.1. Комунікативні процеси та технології.

Тема 2.2. Особливості міжнародних комунікацій.

Тема 2.3. Особисті візити і бесіди, як інструменти комунікацій.

Тема 2.4. Культура і міжнародні комунікації.

Тема 2.5. Семіотичні процеси в комунікативній системі.

Тема 2.6. Новітні інформаційні технології у міжнародній комунікації.

Система та критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти

Оцінка рівня знань здобувача з освітньої компоненти передбачає комплексне врахування результатів поточного контролю (сума накопичених балів впродовж вивчення ОК) та семестрового контролю.

Контроль якості знань здобувачів проводиться через визначення форм і методів поточного контролю з освітньої компоненти та критеріїв оцінювання знань здобувачів за кожен вид навчальної роботи (під час вивчення ОК); форм і методів семестрового контролю з освітньої компоненти та критеріїв оцінювання знань здобувачів.

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти
90–100	A	заслуговує здобувач вищої освіти, який виявляє бездоганне знання матеріалу, повноту аргументації; при цьому також враховується активність здобувача вищої освіти на заняттях, виконання передбаченого програмою обсягу самостійної роботи.
84–89	B	заслуговує здобувач вищої освіти, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає з можливими окремими неточностями; при цьому також враховується його активність на заняттях, виконання передбаченого програмою обсягу самостійної роботи.
74–83	C	заслуговує здобувач вищої освіти, який володіє навчальним матеріалом, але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються неточності та незначні помилки; при цьому також враховується його активність на заняттях, виконання передбаченого програмою обсягу самостійної роботи.
66–73	D	заслуговує здобувач вищої освіти, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, допускає суттєві неточності та помилки; при цьому також враховується активність на заняттях, виконання передбаченого програмою обсягу самостійної роботи.
61–65	E	заслуговує здобувач, який фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає окремі питання навчальної дисципліни, несистематично виконував передбачений програмою обсяг самостійної роботи й індивідуальних завдань освітньої компоненти.
21–60	FX	виставляється здобувачеві, який не продемонстрував належного рівня знань навчального матеріалу в межах програми курсу освітньої компоненти, припустився грубих змістовних помилок, які свідчать про відсутність відповідних знань або їх поверховість; не виконав жодного самостійного та індивідуального завдання, передбаченого освітньою компонентою. Здобувач може бути допущений до повторного складання заліку.
0–20	F	виставляється здобувачеві, який не орієнтується в теоретичних питаннях навчального матеріалу в межах програми курсу; не виконав жодного самостійного завдання, передбаченого освітньою

		компонентою; не відвідав жодного заняття, а тому обов'язково зобов'язаний повторно прослухати та вивчити поданий матеріал.
--	--	--

Розподіл балів, які отримують здобувачі, за видами поточного контролю подаються у таблиці.

Система розподілу балів у межах різних видів поточного контролю

Види контролю	Максимальне значення балів
Активність на аудиторних заняттях	10
Виконання завдань самостійної роботи	10
Написання контрольних робіт	5
Сума накопичених балів P_z	25

Кількість балів за складання заліку

Тестування	1,5×50=75 балів
Максимальна оцінка за залік P_c	75 балів

Семестрова оцінка з освітньої компоненти розраховується за формулою:

$$ПО = P_z + P_c,$$

де ПО – семестрова оцінка з ОК (max=100);

P_z – сума накопичених балів за результатами вивчення ОК (max=25);

P_c – кількість балів за складання заліку (max=75).

Семестрова оцінка з освітньої компоненти вноситься до відомості обліку успішності та індивідуального навчального плану здобувача освіти.

Технічне і програмне забезпечення

Програмне забезпечення для роботи з освітнім контентом компоненти та виконання передбачених видів освітньої діяльності: мобільний телефон, ноутбук, планшет або персональний комп'ютер з підключенням до мережу Інтернет та працюючою камерою для: опитування та комунікації; виконання самостійної роботи; підготовки до підсумкової точки контролю; проходження тестування (проміжний контроль та підсумковий контроль). Наявність доступу до програм MS Office (Word, Power Point).

Політика вивчення освітньої компоненти

Освітня компонента передбачає роботу в колективі.

Середовище в аудиторії є дружнім, творчим, відкритим до конструктивної критики.

За об'єктивних причин навчання може відбуватись в дистанційному (онлайн) режимі.

Усі завдання, передбачені програмою, мають бути виконані у встановлений термін. Завдання, які не виконані у встановлений термін, оцінюються викладачем нижчими балами.

Під час роботи над завданнями не дозволяється порушувати академічну доброчесність: при використанні Інтернет ресурсів та інших джерел інформації здобувач повинен вказати джерело, використане під час виконання завдання. У разі виявлення факту плагиату здобувач отримує за завдання 0 балів і повинен повторно виконати завдання.

Списування під час контрольних робіт та заліку заборонено (в т.ч. із використанням мобільних пристроїв). Мобільні пристрої дозволяється використовувати лише під час онлайн тестування.

Рекомендовані джерела інформації

Публікації науково-педагогічного працівника за темою освітньої компоненти

1. Nataliia Seiko, Mykola-Oleg Yershov, Anna Sakhnenko, Marina Shevchenko, Roman Bezsmertny, Inna Kostyrya. Multimedia Technologies As A Basis For The Development Of Modern It Education In Ukraine. *International Journal of Computer Science and Network Security*. 2021. Vol. 21. No. 11. pp. 363-367. URL http://paper.ijcsns.org/07_book/202111/20211149.pdf
2. Безсмертний Р.П. Причини формування нинішньої моделі міжнародних відносин. Сучасні тенденції міжнародних відносин. Збірник матеріалів всеукраїнської конференції, м. Київ, 21 грудня 2021 р. Київ: Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, 2022. С.15-16. URL: https://if.npu.edu.ua/images/2021/MRS/07_04/Zb_konf_mizhn_2.pdf
3. Безсмертний Р.П. Будапештський меморандум 1994 р. і перспективи майбутньої безпеки України та світу. Україна і світ: теоретичні та практичні аспекти діяльності у сфері міжнародних відносин : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 8-9 квітня 2020 р. Київ, 2020. С. 22-25.
4. Безсмертний Р.П. Балто-Чорноморський союз: перспективи для України. Україна і світ: теоретичні та практичні аспекти діяльності у сфері міжнародних відносин : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 10-11 квітня 2019 р. Київ, 2019. С. 17-20.
5. Безсмертний Р.П. Балто-Чорноморський союз: перспективи для України. Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти: зб. наук. пр. Київ, 2019. № 4. С. 8-15.
6. Безсмертний Р.П. Українсько-російська війна: геополітичний контекст. Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти : зб. наук. пр. Київ, 2018. № 2. С. 13-21.

Основна література

1. Беляков О. О. Масова комунікація та екологічна політика : монографія. Київ, 2001. 149 с.
2. Білий О. Проблеми інформаційного суспільства України у дзеркалі української журналістики. Київ, 2006. 236 с.
3. Габермас Ю. Структурні перетворення у сфері відкритості. Львів. 2021. 321 с.
4. Ганжуров Ю. Імплементация законодавства України до європейських стандартів як комунікативний процес. *Політичний маркетинг*. 2007. № 1(22). С. 136–150.
5. Гелд Д., Мак-Грю Е. Глобалізація. Антиглобалізація. Київ, 2004. 180 с.

6. Зернецька О. Глобальний розвиток систем масової комунікації і міжнародні відносини. Київ, 2021. 352 с.
7. Крос К., Гакет Р. Політична комунікація і висвітлення новин у демократичних суспільствах: перспективи конкуренцій. Київ, 2001. 142 с.
8. Мей К. Інформаційне суспільство. Скептичний погляд. Київ, 2004. 220 с.
9. Пітерс Дж. Д. Слова на вітрі. Історія ідеї комунікації. Київ, 2014. 302 с.

Допоміжна література

1. Абліцов В. Україна: інформаційний простір. Київ, 2002. 148 с.
2. Бангеманн М. Європа і глобальне інформаційне суспільство: рекомендації для Європейської Ради ЄС. Європа на шляху до інформаційного суспільства. Збірник документів Європейської Комісії. Київ, 2000. 234 с.
3. Береговий В. І. Біфуркаційний метод прогнозування стратегічних війн. Луцьк, 2007. 220 с.
4. Бондар Ю. В. Поле битви – інформаційний простір. Київ, 2006. 152 с.
5. Брижко В. М. Е-боротьба в інформаційних війнах та інформаційне право. Київ, 2007. 233 с.
6. Бьорнзен В. Взірєць з маленькими недоліками: депутати між ідеалом і реальністю. Київ, 2003. 196 с.
7. Зражевська Н. І. Масова комунікація і культура: лекції. Черкаси, 2006. 195 с.
8. Калачова І. В. Інформаційне забезпечення соціального управління. Київ, 2006. 352 с.
9. Косяк О.М. Теорія масової комунікації : навч. посіб. Луцьк : ВНУ ім.Лесі Українки, 2012. 384 с.
10. Харченко Л. С., Ліпкан В. А., Логінов О. В. Інформаційна безпека України: Глосарій. Київ, 2004. 168 с.
11. Требін М. Інформаційне суспільство: війни нової епохи: Інформаційна війна як суспільно-політичне явище. *Віче*. 2002. № 4. С. 64–68.
12. Чалдіні Р. Психологія впливу. Харків : КСД, 2017. 352 с.

Силабус затверджено

на засіданні кафедри міжнародних відносин

від 31 серпня 2023 р., протокол № 1